

Bude Šumava dále dobrým místem pro život?

20.2.2017 / www.neviditelnypes.cz

Šumava je místo, kde po staletí žijí lidé a bývala krásná příroda s volně žijící zvěří. A byli to lidé, kteří přivedli šumavskou přírodu až do stavu, kdy mohla být vyhlášena národním parkem. Za 26 let existence Národního parku Šumava se ale mnohé změnilo. Tam, kde bývaly kosené a udržované louky, je dnes křoví, tam, kde býval zelený les, jsou na tisících hektarech suché pahýly a vykácené plochy.

NP Šumava byl vyhlášen v roce 1991. Rok před přijetím Zákona o ochraně přírody a krajiny, který říká, že se mají národní parky a pravidla péče o jejich přírodu vyhlášovat speciálním zákonem. Přestože to v zákoně stojí jasně, v případě Šumavy se to od roku 1992 přes opakované snahy nepovedlo.

Šumava se za poslední desetiletí stala kolbištěm nejrůznějších neziskových a nevládních organizací, ale i politiků. Česká ochrana přírody se zradikalizovala a stala se bojem ideologií. Tradiční evropskou ochranu přírody vystřídal směr aktivistických skupin k ochraně samovolných procesů jako v obřích amerických parcích, kde lidé nikdy nežili, přírodu nevyužívali a nepečovali o ni. Modelu velkoplošné divočiny uprostřed Evropy fandí i současné ministerstvo životního prostředí a někteří ekoaktivisté, často podporovaní finančně i evropskými granty.

To se nelíbí místním ani krajským samosprávám, protože s vyhlášením takto směřovaného NP by v roce 1991 nikdo nesouhlasil. Obce, kraje a lidé se cítí být podvedeni.

Ministerstvo životního prostředí, místo aby udělalo zákon o Šumavě, mění zákon o ochraně přírody, kde všechny čtyři národní parky řeší jedním univerzálním zákonem. Je to prý kompromis, ale z pohledu života na Šumavě je to ten nejradikálnější zákon. Nesouhlasí s ním obce, nesouhlasí s ním kraje, nesouhlasí s ním Senát. Dokonce i prezident Zeman prohlásil, že nepodpoří zákon, který by oproti současnému stavu rozšiřoval bezzásahovost. To dává naději, že zákon, proti kterému stojí lidé a Senát, prezidentovu podporu nezíská. To i proto, že současná první zóna tvoří 13 % z rozlohy NP Šumava a ministerstvo přiznává, že přichází s 26 % první zóny.

Současný návrh zákona navíc na polovině parku ruší ustanovení lesního zákona, podle kterého se musí bránit škodlivým činitelům, jako je kůrovec. Experiment s nezasahováním proti kůrovci byl na čtvrtině parku poprvé vyzkoušen v roce 2007. Výsledkem byly obrovské plochy lesa zlikvidované kůrovcem a rekordní těžby dřeva za existence NP Šumava. Došlo ke zničení více než 15.000 hektarů dříve krásných, zelených lesů.

Současný návrh zákona, který je v zpět v poslanecké sněmovně, jde ještě mnohem dál, na jednu takovou plochu. Tím, že sejme platnost lesního zákona na 50 % procentech rozlohy parku, dává polovinu Šumavy všanc kůrovci.

Chci věřit, že nic takového nemůže projít schválením poslanecké sněmovny, protože do pěti let by pak mohl zmizet dospělý zelený les na Šumavě úplně.

Pro koho vlastně chceme Šumavu? Bude dále dobrým místem pro život lidí, zvěře a lesů? Nebo bude jen pro kůrovce a pro vědce ke zkoumání následků kůrovcových kalamit?

Autorka je radní Plzeňského kraje pro životní prostředí a zemědělství

Radka Trylčová